

έν τῷ ἵππῳ τόδε. Δύνασθε νὰ
ἴδητε τὴν διαφορὰν ἐν τῷ με-
γάθει τῆς κόρης τῆς γαλῆς
ὑπὸ διάφορα φῶτα. Ἐὰν θεωρήσοτε τοὺς δι-
φθαλμοὺς τῆς ἐν ζωηρῷ φωτὶ τοῦ ἥλιου, εἶτα
δὲ τὸ ἑσπέρας θὰ ἴδητε ὅτι εἶναι πολὺ μεγα-
λεῖτέρα τὸ ἑσπέρας ἢ δυον τὴν ἡμέραν. Οὐταν
ὅ ἥλιος εἶναι λίαν ζωηρός, ἢ κόρη τῆς ἔχει
τοῦτο τὸ σχῆμα: ἀλλὰ τὸ ἑσπέρας εἶναι λίαν
ἀνοικτὴ, ἔχουσα τόδε τὸ σχῆμα.

Δὲν εἴπομεν ἀκόμη τίνι τρόπῳ βλέπετε.
Τοῦτο γίνεται ὡς ἔξης: τὸ φῶς τὸ διὰ τῆς
κόρης εἰσερχόμενον σχηματίζει ἐν αὐτῇ τὴν
εἰκόνα ἢ τὸ εῖδωλον παντὸς ὅπερ εἶναι ἐ-
νώπιον τοῦ διφθαλμοῦ. Σχηματίζει τὴν εἰκόνα ἐπὶ¹
λεπτοτάτου χιτῶνος ἐκτεταμένην ἐπὶ τοῦ ὅπι-
σθίου μέρους τοῦ σκοτεινοῦ δωματίου ἔνθα ἢ πη-
κτὴ ἔστιν οὐσίᾳ, ἀκριβῶς ὡς τὸ φῶς σχηματίζει τὰς
εἰκόνας τῶν πραγμάτων ἐν κατόπτρῳ, ἢ ἐν τῷ δικ-
λῷ καὶ ἡσυχῷ ὅδατι, μὲν τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ εἰκὼν
ἢ τὸ εῖδωλον ἐν τῷ διφθαλμῷ εἶναι μικρότατα. Οὐταν
βλέπετε δένδρον εἰκονισμένον ἐν τῷ γαληνιαῖῳ ὅδατι
ἢ εἰκὼν εἶναι μεγάλη δύον καὶ αὐτὸν τὸ δένδρον,
ἄλλ’ ἡ εἰκὼν τοῦ δένδρου ἢ ὑπὸ τοῦ φωτὸς ποιημένη
ἐν τῷ σκοτεινῷ ἔκεινῳ δώματι τοῦ διφθαλμοῦ σας εἶ-
ναι πολὺ μικρά. Ή ἐν τῷ διφθαλμῷ σας εἰκὼν δόλο-
κλήρου ἀπόψεως, μεθ’ δύων τῶν δένδρων αὐτῆς, τῶν
οἰκιῶν, τῶν λιφών κλ. δὲν καλύπτει χῶρον μείζονα
ἢ δύον ἐν λεπτόν.

Ἄλλὰ πῶς δὲν τῷ ἐγκεφάλῳ νοῦς γινώσκει περὶ
τῶν εἰκόνων τούτων; Γινώσκει περὶ τούτου διὰ μέ-
σου νεύρου, εἰσερχομένου ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου ἐν τῷ
διφθαλμῷ καὶ ἔκτεινομένου ἔνθα αἱ εἰκόνες ἢ τὰ εἰ-
δῶλα γίνονται. Οὐδόλως θὰ ὠφέλει νὰ γίνωνται αἱ
εἰκόνες ἐν τῷ διφθαλμῷ, ἐὰν τὸ νεῦρον δὲν ἡδύνατο
νὰ εἴπῃ εἰς τὸν νοῦν περὶ αὐτῶν. Οἱ διφθαλμοὶ ήδύ-
νατο νὰ ἦντελῆς, καὶ δρμως δὲν θὰ διπήρευν δρασίς:
εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ὑπάρχῃ τὸ νεῦρον ἐν καλῇ τάξει
ἔσον καὶ διφθαλμοὶ αὐτός. Οἱ διφθαλμοὶ δὲν βλέ-
πει, ἀλλ’ ἡ νοῦς, οἵτις βλέπων μεταχειρίζεται καὶ τὸ
κρῦρον καὶ τὸν διφθαλμόν.

Ἐχετε δύο διφθαλμούς: δταν προσθέπετε τι, ὡς
μίαν οἰκίαν, ἢ εἰκὼν τῆς οἰκίας γίνεται ἐν ἀμφοτέ-
ροις τοῖς διφθαλμοῖς. Τὰ δύο νεῦρα λέγουσιν τῇ ἐν τῷ
ἐγκεφάλῳ οἰκούσῃ διανοίᾳ περὶ τῶν δύο εἰκόνων. Πῶς
τοῦτο; Διατί δὲ νοῦς δὲν βλέπει δύο οἰκίας; Διότι
αἱ ἐν τοῖς δισυν διφθαλμοῖς εἰκόνες εἶναι ἀκριβῶς δί-
μοικι, ἀμφότερα δὲ τὰ νεῦρα λέγουσιν ἀκριβῶς περὶ
τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως: ἐὰν δὲν ἔπρεπεν δύτιος δο νοῦς
θὰ ἔβλεπε δύο οἰκίας: ήτοι, θὰ ἔβλεπε διπλᾶ δύνα-
σθε νὰ ἴδητε διπλὰ πιέζοντες τὸν διφθαλμὸν πλαγίως
ἐνῷ ἀφίνετε τὸν ἔτερον ἔλεύθερον.

Διατί δὲ ἔχομεν δύο διφθαλμούς ἀντὶ ἑνός; Εἰς ση-
μαντικὸς λόγος εἶναι ὅτι ἐὰν ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν βλαβή,

ἀπομένει δὲ ἔτερος: ἂλλος λόγος, διτὶ τὸ πρόσωπον
δὲν ὄλλε ἔφαίνετο καλὸν μὲν ἔνα διφθαλμόν.
Οἱ διφθαλμοὶ τῶν ἐντόμων εἶναι πτοιέργοι, εἰσὶ
σύνθετοι. Οἱ διφθαλμοὶ μυίας κοινῆς εἶναι κατεσκευα-
σμένοι ἐκ χιλίων διφθαλμῶν οὔτω δὲ δταν προσθέ-
πη τι γίνονται χιλιάδες ἐλαχίστων εἰκόνων· τούτου
διὰ τοῦ ἐν τοῖς διφθαλμοῖς τούτοις φωτός, καὶ τὰ
νεῦρα λέγουσι εἰς τὸν νοῦν, ἐν τῷ μικρῷ αὐτῆς ἐγ-
κεφάλῳ περὶ αὐτῶν. Οἱ διφθαλμοὶ οὔτοι εἰσὶ τοσοῦ-
τον ὑπερβολικῶς μικροὶ ὥστε δὲν δύναται τις νὰ
τοὺς ἴδῃ ἀνευ μικρόσκοπίου. Πόσον ἐπομένως λεπτὰ
εἰσὶ τὰ νεῦρα τὰ ἐξ αὐτῶν ἱκνούμενα πρὸς τὸν ἐγ-
κεφάλον τῆς μυίας! Οἱ διφθαλμοὶ εἶναι θαυμασιώτα-
τον δργανον, ἀλλ’ ὁ Θεὸς ἔθηκε χιλιάδες ἐξ αὐτῶν
ἔξιστοι ἀξιοθαυμάστων ἐν τῇ κεφαλῇ τῆς μυίας ἡτοις
βομβίσει περὶ ἡμάς. Εἶναι εὔκολον εἰς αὐτὸν νὰ κα-
τασκευάζῃ μικροὺς διφθαλμοὺς δύον καὶ μεγάλους,
καὶ δύναται νὰ κατασκευάζῃ μυριάδες μετὰ τῆς αὐ-
τῆς εὐκολίας διπλῶς καὶ ἔνα.

Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ εὑρίσκονται τὰ ἔξης
Περιοδικά: 'Ο Α'. Τόμος της 'Αθηναϊδος' φρ. 2.

LECTURES ILLUSTRÉES POUR LES ENFANTS. ἐκ-
διδόμενον ἐν Λωσίᾳ τῆς 'Ελεύθερας εἰς φολλάδην 16 σελίδων
κατὰ μῆνα καὶ κοσμούμενον διὰ 4 ἢ 5 ὥραιοτάτων εἰκόνων.
Τιμὴ συνδρομῆς: ἑταῖς προπληρωτές: δρ. 2,50

Ἐν Κωνσταντινούπολει συνδρομηταὶ ἔγγράφονται εἰς τὸ
Βιβλιοδετεῖον, Κ. Α. Γεράρδου, ὁδὸς Γιοργα-
τέλλαρ. ἀριθ. 100.

Λύσις Αἰτήγματος Ε'.

Κίων—Κύων.

Ἐλυσαν αὐτὸν οἱ κα. Ι. Ε. Στεράνου (Ἀθηναϊ), Α. Κ. Σιγγλός
(Σύρος). Ἔπιστος ἡ κ. Ερασμία Κάλκου, Μ. Θεοφίπης, Α. Σουτά-
κης, Σ. Ι. Σοφιανὸς (Ἀθηναϊ), Ν. Κ. Φραγκῆς (Πατραις), Ι. Ν.
Χαϊδόπουλος, Η. Ι. Μαλεσίτης (Πάτραι), Δ. Π. Δημητράδης,
Δ. Ν. Φωμαλίδηρος (Τήρα). Π. Ε. Γουλιμῆς, Ν. Δ. Χαρίτος (Μεσ-
λήγοι).

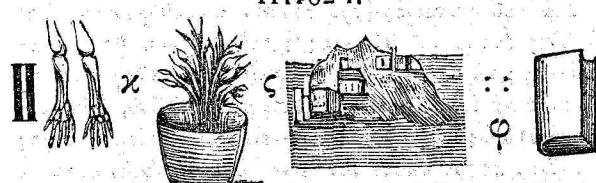
Λύσις Γρίφου 5.

Ο—οικια—κως—κυνον—ει—τι—Φ—ύλος—Π—ιατος.

Ο εἰκασίας κύων ἔστι φίλος πιατος.

Ἐλυσαν αὐτὸν οἱ κα. Α. Ι. Κοντόσταυλος, Σ. Μακρῆς (Ἀθηναϊ).
Π. Ι. Μαλεσίτης, Η. Π. Καλαμογδάρης (Πάτραι). Κ. Γ. Μιλη-
σίς, Α. Α. Μ., Μ. Α. Μευρομάρα; Κ. Δ. Καλλιοπής, Ράντζος,
Σ. Ι. Σοφιανός, Κ. Β. Σταϊκόπουλος (Ἀθηναϊ). Τ. Κόλλας (Κέρ-
κυρα). Ελένη Α. Κ. (Πατραις). Κ. Α. Μαρτσώκης (Ζάκυνθος).

ΓΡΙΦΟΣ 7.

νῆσος τῶν Κυκλαδῶν. Ομηρος
Ἀντ. Ιωαννίδης.